

Hilsen til Tarek Freiwat i anledning af, at han modtager Tværkulturelt Centers Integrationspris

Kære Tarek

Først tillykke med Integrationsprisen, som Tværkulturelt Center har uddelt siden 1998. Du indskrives nu i en lang række af flygtninge, som på forskellig vis har været gode eksempler på – eller rollemodeller for - en vellykket integration i Danmark. Nu er I 25 personer på listen, og kigger man på navnene, så afspejler de desværre en verden fuld af konflikt og fordrivelse.

Netop mens jeg skriver denne hilsen, regner bomberne ned over de største ukrainske byer og mere end en million mennesker er allerede flygtet. Tilværelsen synes nådesløs og brutal – uskyldige dræbes, familier splittes og mange menneskers liv kastes ud i uvished. De, som må flygte, forlader på sin vis både deres fortid og deres fremtid. Alt det kendte – hjemstavnen, vennerne, børnenes kammerater og det man forventede af fremtiden – alt det må man sige farvel til. Men ikke nok med det. Alle ens forestillinger om fremtiden er også pludselig væk. Det man troede skulle ske – fødselsdagsfejring, familiefester, en ferie, reparationer på boligen, skolestart for det yngste barn – alt det forsvinder på et øjeblik og erstattes af usikkerhed. Hvor skal jeg tage hen, kan jeg få hjælp, kan børnene komme skole, kan jeg få arbejde?

Den situation kender du og din familie.

Jeg har arbejdet med flygtninge i 40 år og mødt mange skæbner – både her i Danmark og i de mange konfliktyldte lande verden over. Når en flygtning har fortalt sin historie og beskrevet sine bekymringer, har jeg en gang i mellem taget mig selv i

at sige: "Det kan jeg godt forstå". Det er nu mange år siden jeg sidste gang sagde det, for jeg er mere og mere overbevist om, at vi, som ikke har prøvet at blive fordrevet, vi kan nok i virkeligheden ikke forstå, hvad det vil sige, hvad det betyder.

Vi kan forsøge og vi skal forsøge. Mange gange har jeg derfor sagt til mine kolleger og til andre, at vi aldrig må tabe evnen og viljen til at sætte os i andres sted.

Når jeg hører og læser om din baggrund som palæstinensisk flygtning fra Libanon, ja så går der mange tanker og billeder gennem mit hoved. Jeg har været i Libanon mange gange, jeg har besøgt palæstinensiske flygtningelejre og set hvordan dine landsmænd har måttet leve afsondret og retsløse langt væk fra deres gamle landsbyer i Palæstina, og jeg har mødt mange palæstinensere i Danmark, som – lige som din familie – måtte flygte fra den grusomme krig i Libanon.

Jeg tror det er vanskeligt faktisk at forstå, hvad du, din familie og de palæstinensiske flygtninge har været igennem! Men vi må prøve.

Da I kom til Danmark i 1986 blev I modtaget af Dansk Flygtningehjælp og derfor kender jeg nogle af de kolleger, som modtog jer i Ålborg. Deres ansigter dukker op for mit indre blik, men det kniber lidt med navnene.

Det gør ikke noget, for jeg glæder mig over at læse om din historie og jeg glæder mig over at du og din familie er faldet godt til i Danmark. Din og jeres succes er jeres egen fortjeneste, men jeg håber og tror, at vi i Dansk Flygtningehjælp gav jer en hjælpende hånd – for det fortjente i alle sammen.

Det imponerer mig, at du har haft kræfter til at gøre en stor indsats for dine landsmænd i Nordjylland og at du har arbejdet for at skabe og opretholde fællesskabet med andre kristne omkring dig. Jeg tænker, at denne personlige styrke bygger på, en tilsvarende stærk tro.

Du er et godt eksempel på, at modgang kan overvindes, og at man selv skaber sin fremtid – og at styrken til at gøre det kan findes i menneskelige fællesskaber og en stærk tro.

Du kan være stolt af, hvad du har udrettet og du kan være stolt af at modtage Integrationsprisen. Den er meget fortjent.

Mange hilsener og tillykke

Andreas Kamm

Ærespræsident og tidl. Generalsekretær

Dansk Flygtningehjælp

Marts 2022